Ao. 1858. Zaturdag

No. 106. 4 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 1 September 1858.

Na de invoering der nieuwe wetgeving op de Zeevisscherijen, zijn voor de thans facultative *keuring* van den Nederlandschen gekaakten haring, nieuwe merken vastgesteld.

Aan het Collegie voor de Zeevisscherijen is gebleken, dat onlangs een handelaar eene lading Noordsche haring overpakte in Hollandsch fust, dat nog van de *oude* merken was voorzien, en aldus naar buiten'slands verzond.

Daar er geen middel is om zoodanige praktijken te beteugelen, en de buitenlandsche koopers waarschijnlijk nog eenigen tijd gehecht zullen blijven aan de oude merken die nu vervallen zijn, en dus straffeloos zijn na te maken, wenscht het Collegie dat de kennis der nieuwe merken zooveel mogelijk verspreid worde in die oorden, waarheen men uit *Nederland* haring pleeg te verzenden.

Het liet daartoe afdrukken van de voornaamste dier merken vervaardigen. Van elke dier afdrukken is aan het koloniaal bestuur een exemplaar toegezonden, waarvan belanghebbenden ter Gouvernements Secretarie inzage kunnen bekomen, alwaar zij tevens omtrent de beteekenis der merken kunnen worden ingelicht.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 1 September 1858.

Bij Gouvernements-resolutien van den 30 Augustus d. j. No. 12 en 13, is, onder de nadere goedkeuring des Konings:

1o. aan M. H. Nahar, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als Bode ter Gouvernements Secretarie, met toekenning van pensioen, en

2o in diens plaats als zoodanig benoemd Joseph Nassij.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 1 September 1858.

Alzoo Kettij Walendijn van het Gouvernement heeft verzocht om een Erf gelegen ten Noorden van de Commissaris Straat, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op bedoeld Erf eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van drie weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

3 Sept. Van het slavenkind *Andro*, geboren in 1853, zoon van *Santje*, toebehoorende aan Plantage *Saltshalen*, divisie *boven Commewijne*.

» » Van het slavenkind *Jacques Louis Theodorus*, geboren in 1858, zoon van *Frederica*, toebehoorende aan S. Simons en Jsk. Robles nom, ux.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements Secretarie.
Post-Kantoor.

De per de Koloniale Schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, Kapt. J. H. Rusman, via *Coronie* en *Nickerie* naar *Demerarij* te verzenden Brievenpakketten, zullen op **Zondag** den 5n. dezer, des middags ten **12 UUR** worden gesloten.

Paramaribo, den 1 September 1858.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 3 September 1858.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Eliazer Soesman
en
Esther Flora de Jonge.

Pieter Redeker
en
Anna Wilhelmina Blesdijk.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken - Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Eerste Afkondiging.

POLITIE.

De Ingezetenen worden bij deze nadrukkelijk herinnerd aan de naleving van de bepaling, vervat in art. 12 der Publicatie van 19 | 25 November 1828 (G. B. No. 17) waarbij het verboden is om zoogenaamde *VLIEGERS* op de openbare Straten op te laten.

Tevens roept de ondergeteekende de medewerking in der hoofden van huisgezinnen om zoo veel in hunne magt is deze bepaling te helpen handhaven, daar toch voor diegenen welke zich willen verlustigen met het oplaten van **Vliegers**, aan de Savanezijde een ruim veld open staat.

Paramaribo, den 1 September 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

De Ingezetenen dezer Stad worden met nadruk herinnerd aan de inachtneming der verordening, voorgeschreven bij de Publicatie van 19 | 25 November 1828 (G. B. No. 17), waarbij op verbeurte der daarvoor bepaalde boete, de verpligting aan ieder is opgelegd om in de maanden *Maart* en *September* de Straat langs zijne woning ter breedte van *vijftien* voeten met Schulpen te beleggen.

Paramaribo, den 1 September 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Aan de Ingezetenen dezer Stad en van hare buitenwijken wordt bij deze kennis gegeven, dat gedurende de maand October e. k., door de Administrative Politie eene Algemeene Schouwing zal worden gehouden over de *Straten, Gebouwen, Grachten Waterloozingen, Keukens* en *Stookplaatsen* en zulks in overeenstemming met de voorschriften, vervat in de Publicatien van 25 November 1828, G. B. No. 17 en van 2 Julij 1835 G. B. No. 13.

Paramaribo, den 1 September 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slaaf *Trobie* en de slavin *Eduardina*, aankomende A. H. van Favereij.

De slaaf *Martinus*, aankomende mind. S. de la Parra.

Terwijl sedert 1o. September nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Doris*, aankomende A. Salomons.

De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aange-

maand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 G. B. No. 1 vastgesteld.

Paramaribo, den 3 September 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

(11138) Tegen den gewonen Interest en onder voldoende Zekerheid bij het Wees Departement te bekomen de som van

ZES DUIZEND GULDEN,

aankomende diverse minderjarigen.

Paramaribo, den 3 September 1858.

De Weesmeester,

CHs. LIONARONS.

(11268) Over vier weken, den juisten dag nader te bepalen, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in het openbaar doen veilen:

Het ERF met de daaropstaande GEBOUWEN, gelegen aan de *Zwartenhorenbrug straat*, bekend onder N. W. La. F. No. 230, aankomende den Boedel JOHAN HENDRIK HERSEN, als Erfgenaam van wijle CASPER WOLFES.

Paramaribo, den 3 September 1858.

De Curator voornoemd,

CHs. LIONARONS.

Berigt aan Zeevarenden.

Naar aanleiding der Resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dd. 30 Augustus jl. No 10, wordt bij deze ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat op het Bureau van den Havenmeester ter inzage zijn liggende twee exemplaren van het Nederlandsch Staatsblad No. 54 en 55 van het jaar 1858, bevattende de Koninklijke besluiten van den 28sten Junij jl. waarbij met intrekking der besluiten van 29 Januarij 1850 (Staatsblad No. 3) en 17 Maart 1853 (Staatsblad No. 14) en met wijziging van art. 2 van het Besluit van 9 December 1845 (Staatsblad No 68) nadere bepalingen worden vastgesteld, omtrent het voeren van *Seinlichten bij nacht* door *stoom-* en *zeilschepen in zee* en op *'s Rijks binnenwateren*, tot het vermijden van aanvaring; — zullende de overige uit *Nederland* verwacht wordende exemplaren dezer Staatsbladen, bij ontvangst nader aan de belanghebbenden worden uitgereikt.

Paramaribo, den 1 September 1858.

De waarn. Havenmeester,

J. VAN LIER.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 3 September* 1858.

Ter gelegenheid van de viering der meerderjarigheid van Z. K. H. Willem Nicolaas Alexander Frederik Karel Hendrik, Prins van Oranje, op Zaturdag den 4n. dezer, zullen met zons opgang van de publieke gebouwen en de ter reede liggende schepen de vlaggen geheschen, te acht uur op het Gouvernements-plein groote parade van de schutterij en het Garnizoen gehouden, te twaalf uur drie en dertig eereschoten van Z. M. Brik *Zeehond* gedaan, en des avonds een Galabal ten Gouvernements-huize gegeven worden.

Gisteren avond heeft de Surinaamsche Maatschappij *tot Onderlinge Welvaart* haar *tienjarig* bestaan gevierd. — Bij die gelegenheid is een overzigt van hare werkzaamheden en verrigtingen gedurende dat tijdvak gegeven, die zeer gunstige uitkomsten hebben opgeleverd. — Die Maatschappij, op den 2 September 1848, door personen uit den minderen stand gesticht, met het doel om elkander in krankheden alle noodige hulp, verzorging en ondersteuning te verschaffen, heeft door een goed bestuur, regelmatig in de behoefte der deelhebbers voorzien en na aftrek der gezamenlijke uitgaven, ten bedrage van *f* 2,290.13 eene som van *f* 1,735.52 op renten belegd, terwijl tot dekking van dagelijksche kosten *f* 109.70 is overgehouden. — Het is zonder twijfel verblijdend dusdanige pogingen op te merken, die de mindere klasse tot haar eigen welzijn aanwendt, en die zulken goeden invloed uitoefenen dat dergelijke vereenigingen zich vermenigvuldigen, waardoor niet slechts een goeden zin maar ook spaarzaamheid aangekweekt en zoo doende volkswelvaart bevorderd wordt. Wenschelijk is het dus dat dergelijke nuttige Inrigtingen meer en meer naar waarde gekend, gehuldigd en aangemoedigd worden!

Berigten van verschillenden aard.

Ter gelegenheid van de feesten te Cherbourg is de volgende historische herinnering niet onbelangrijk:

Nadat Julius Cesar Gallië was doorgetrokken om Brittannië te gaan veroveren, liet hij een groot deel van zijn legertros aan den uithoek van kaap Cotentin, die in het Kanaal vooruitsteekt. Daar ontstond een vlek, Coesaris Burgus genaamd, het tegenwoordige Cherbourg, een oorlogshaven van graniet gebouwd in een omstuimige en diepe zee. In 1293 werd de stad door de troepen van Filips den Schoone geplunderd. In 1346 bood zij aan Eduard III, koning van Engeland, een fellen weerstand. Den 13 Aug. 1450 ontnam Karel VII haar weder aan de Engelschen, die de helft van Frankrijk hadden overmeesterd. In 1639 werden de toen bestaande geringe vestingwerken door de Engelschen platgeschoten, en in 1692 viel de ramp van la Hogue nabij Cherbourg voor. Daar werden 13 fransche liniescheepen door Russell, vlootvoogd van Willem III, verbrand en in den grond geboord. In 1758, dus juist eene eeuw geleden; werd Cherbourg door de Engelschen geplunderd en ontmanteld. Na den vrede van 1733 hervatte Lodewijk XVI met ijver de werken van de tegenwoordige haven Cherbourg, die Engeland niet meer bemagtigen zal. (?) Niettegenstaande de protesten van Engeland daartegen, werden de werkzaamheden aangevangen en den 23, 24 en 25 Junij 1786 door Lodewijk XVI bezigtigd. Verscheidene ingenieurs hebben de leiding gehad van de uitvoering der reusachtige werken van Cherbourg, wier voornaamste gedeelte tot stand is gekomen onder de regering van Napoleon I en onder die van Napoleon III.

De *Times* komt terug op de vijandelijke oogmerken van Frankrijk tegen Engeland, in zijn antwoord op een artikel van den *Moniteur de l'Armée*. Het engelsche blad betoogt dat Engeland in geen geval vijandelijke oogmerken tegen Frankrijk kan voeden, en de beste bewijzen daarvan geeft door zulk een klein leger op de been te houden, dat de overzending daarvan naar de fransche kust eene bloote overgave van krijgsgevangenen zijn zou aan de eerste de beste fransche legerafdeeling. Het engelsche leger, zoo als het thans is, kon *hoogstens* dienen tot verdediging. »Wij hebben een schild," zegt de Times, »maar geen zwaard. Frankrijk, met een half millioen bajonetten, op twee dagen afstands van Cherbourg, bezit zoowel zwaard als schild, en kan de geduchtste uitrustingen naar onze kusten slingeren, zonder dat wij er de minste gedachte op hebben. Het kan een dubbele, ja drievoudige magt van de onze in het veld brengen, zonder dat zijne verdedigingsmiddelen er onder zouden lijden." Vervolgens gaat de Times over om te herinneren hoezeer een inval in Engeland tot de geliefkoosde plannen van Napoleon I behoorde, en hoeveel hij daarvoor opofferde, hoe dikwijls de Engelschen in dien tijd twijfelden of zijne bewegingen op de fransche kust slechts oefeningen waren dan wel het begin eener inscheping. Mogt een fransch leger zoo als dat hetwelk jaren geleden de hoogten van Boulogne bezette, de hoogte van Dover kunnen beklimmen, dan zou het al zeer nadeelig moeten loopen voor de Franschen en een Fransch generaal zeer te kort schieten in krijgsmanstalent, indien het leger niet binnen veertien dagen te Londen was. »Een en ander," dus gaat het blad voort, »ligt Engeland nog versch in het geheugen. De neef van den man die dikwijls zoo diepzinnig op den top der klippen stond, wit van de tenten en glinsterend door de bajonetten, heeft hetzelfde schouwspel herhaald. Hij heeft deze overlevering van het keizerrijk zoowel als de overigen doen herleven. *Wij* kunnen niet vergeten wat *hij* onthoudt. Hij is in staat te verrassen. Ten minste zoo iets is mogelijk. Is het billijk dat Engeland zich aan de willekeur van een man blootstelt, die de middelen, welke tot Engelands verwoesting kunnen dienen aangrijpt en die er zich op beroemt dat hij in alle opzigten den man vertegenwoordigt, welke die verwoesting het meest wenschte?"

»Het is," zoo leest men verder, »geene kwestie die op de zee, maar die op de landmagt staat." Er is geenszins sprake van de belangen in afgelegen bezittingen, of zelfs van een europeschen invloed, het is eene zaak die veel meer van nabij raakt, want het is eene kwestie van nationale veiligheid, onafhankelijkheid en zelfs van nationaal bestaan. Frankrijk is uit de natuur en door zijn standpunt eene groote krijgsmogendheid. Het beschouwt zijne marine als ondergeschikt aan zijn leger, en hoofdzakelijk als een middel om zijne soldaten te vervoeren, te beschermen en te doen ontschepen. Aangezien het zonder vergelijk een overmagt bezit door het leger, zoo wordt het door eene marine, die gelijk staat met de engelsche, onze volstrekte meerdere. Wanneer Frankrijk, bij het vermogen om in een enkelen nacht eene groote vloot en aanzienlijke legermagt over het Kanaal te zenden, op zijn minst genomen geen zeer gevaarlijke nabuur is, dan hebben de voorname staatslieden, die Engeland in het begin dezer eeuw bestuurden, zich zeer bedrogen. Zij hielden het er voor dat, daar Frankrijk zonder twijfel de sterkste krijgsmogendheid was, onze overmagt ter zee tegen dat gevaarlijk verschil opwoog, en dat wij met onze blokkade-eskaders juist in staat waren om, zonder veel uit te rigten door aan te vallen, te behouden hetgeen wij hadden. Volgens hunne berekening behoorden wij nu onze

zeemagt te verdubbelen. En het is inderdaad onmogelijk om eenige bezwaren in te brengen tegen begrootingen, die een minister zou voordragen met het doel om onze marine op een hoogeren voet dan de fransche te stellen. Ongelukkig hebben wij een groot deel onzer schepen in verre gewesten, en zijn zij even als ons leger in alle gedeelten der wereld. Frankrijk bevindt zich op verre na niet in dezelfde noodzakelijkheid om zijne marine in afgelegen oorden te bezigen. Het komt er in Frankrijk weinig op aan, of zijne schepen zich bij de tegenvoeters of in het Kanaal bevinden; het kan ze allen te Cherbourg vereenigen, zonder gevaar te loopen een dozijn koloniën of bezittingen te verliezen, en dien ten gevolge kan die Staat des verkiezende elk bestanddeel van zijne reusachtige magt rigten op een doel waarmede historische overleveringen de eerzucht voeden. Hing het van geheel Frankrijk af, dan zouden wij ons kunnen verlaten op den duurzamen zin van 40 mill. inwoners, maar het hangt van één man af. Het hangt af van de goede gezindheid zijns hartes, van zijn gezond oordeel en van zijn gaaf hersengestel, om niet te zeggen van zijn ligchamelijken toestand. De overwegingen en gevoelens van Napoleon I op St. Helena werden zelfs door zijne vrienden toegeschreven aan het bewolken zijner geestvermogens, bij den vooruitgang van een verborgen kwaal. Zijne vijanden zoeken zijn gebrek aan zelfbeheersching hooger en noemen den russischen veldvolk als een voorbeeld. Heeft deze overweging niets gemeens met het tegenwoordig oogenblik?"

De heer Babinet, lid van het instituut, heeft aan het *Journal des Débats* het volgende ter plaatsing ingezonden: »Dit jaar heeft ons reeds vijf kometen, waaronder twee periodieke, opgeleverd. Geen van haar is de komeet van 1556, genaamd de »komeet van Karel V," en over wier terugkeer de tegenstrijdige meeningen der heeren Hind en Hoëk de geleerde wereld verdeeld houden. Wat de komeet no 5 van dit jaar betreft, den 2 Junij jl. door den heer Donati te Florence ontdekt, zij heeft niet het minste kenmerk van gelijkenis met de kometen van 1556, 1264 en 975, die men als onderling identiek veronderstelt. De tegenwoordige komeet volbrengt haren loop zeer langzaam en zal den 5 of 6 September aanstaande in het midden van hare verschijning zijn. Zij volgt eene westelijke rigting terwijl de komeet van Karel V zich oostelijk bewoog, en deze omstandigheid geeft geen meer regt om ze te verwarren, dan het geoorloofd is de post van Brest voor die van Straatsburg te nemen. Overigens is een verschil van 100 graden in de positie van het perihelium en de inklinatie bedraagt $72\frac{1}{2}$ in plaats van 30 graden.

De burgeroorlog, die zulk een geruimen tijd in Yucatan heeft gewoed, is definitief geëindigd door de verdeeling van het schiereiland in onafhankelijke staten, waarvan de een, onder den naam van Yucatan, onder het bestuur zal staan van den gouverneur Martin-Francisco Peraza. De zuidelijke staat zal, naar de hoofdstad Campeachy genoemd worden en onder het bestuur staan van Pablo Garcia als gouverneur. De tractaten zijn gedateerd van 15 en 18 Mei.

Men verneemt, dat eenige groote grondeigenaren in Bosnie, den 26 of 28 der maand Junij een razzia hebben gehouden, waarin zij 180 jonge Christenen van 12 tot 16 jaren hebben geroofd. Den 30 dier maand en den 2 Julij plunderden zij de Christelijke huizen en kerken, vermoordden de grijsaards, vrouwen en kinderen. De wreedheden, waaraan zij zich bij deze gelegenheid hebben schuldig gemaakt, gaan alle begrip te boven. De Christenen van hunnen kant tot wanhoop gebragt, bragten 4700 vrouwen en kinderen op Oostenrijksch grondgebied in veiligheid. Dit gedaan hebbende, overvielen zij in den nacht van 6 | 7 Julij een Turksch kamp, maakten zich van 700 geweren of pistolen meester, doch werden daags daarna genoodzaakt weder op Oostenrijksch grondgebied de wijk te nemen. De Turken in Bosnie legden alle grensdorpen in de asch, schendende vrouwen en kinderen, om die later te vermoorden en waagden het zelfs de grenzen over te trekken, om over de grenzen hunne rooverijen voort te zetten. Men voegt er bij dat de aartshertog Leopold, die zich den 9den Julij te Agram bevond, de krachtigste maatregelen heeft moeten nemen, om de Oostenrijksche grenzen te doen eerbiedigen.

De tijdingen uit Syrie luiden ongunstig. Het is eenigen tijd geleden dat in den Libanon onlusten zijn uitgebroken, welke de Turksche autoriteiten niet konden dempen. Nu verneemt men, dat de opstandelingen er in geslaagd zijn, om zich van Latakié en Tripoli meester te maken. Eerstgenoemde plaats is eene belangrijke handelshaven aan de Midd. Zee en ongeveer 150 kilom. van Tripoli gelegen, eene sterke stad van 15.000 inwoners. De bevelhebber van de Turksche troepen, Ismail bey, is daarbij doodelijk gewond en de emir van den Libanon is verpligt geweest op nieuw te Beyrath om hulp te vragen. Alles feiten, die, gevoegd bij het gebeurde te Jeddah, een ongunstigen indruk in Europa moeten maken.

Uit Putiwil, aan de grenzen van het gouvernement Tschernigow, wordt het volgende zonderlinge jagtavontuur gemeld. Een jager schiet een grooten beer in den borst, maar wondt hem niet zwaar genoeg om hem alle kracht te ontnemen en zich buiten gevaar te stellen om door den beer te worden vervolgd. Dit laatste had weldra plaats. Woedend over de ontvangen wond, valt Bruin op den Jager aan, die geen ander middel ziet, om aan zijn vervolger te ontkomen, dan door in de nabij zijnde rivier te springen. Maar dit weêrhoudt het woedende dier niet. Weldra zwemmen beide uit alle magt, de een om zich aan de omhelzingen zijns vervolgers te onttrekken, de andere spant zijne krachten in, ten einde zich het zalig genot der wraak te verschaffen. De jager, ziende dat hij den beer niet kon ontwijken, duikt onder en als geoefend zwemmer ontkomt hij op die wijze aan zijn vervolger. Eensklaps begint de beer vreesselijk te brullen. De toeschouwers aan den oever der rivier ontwaarden duidelijk, dat de beer niet dan met inspanning van al zijne kracht nog boven water bleef en blijkbaar moeite deed om den oever te bereiken. Naauwelijks had hij dien bereikt of hij werd afgemaakt. Tot ieders verwondering bleek het nu, dat het vreesselijke gebrul het gevolg was van de pijn, veroorzaakt door den beet van een reusachtigen wels, den grootsten zoutwatervisch, die den beer in een zijner pooten had gebeten en een gedeelte er van verzwolgen had. De beer woog 411 en de reusachtige paling 158 pond.

Het volgende kan ten bewijze strekken, dat de policie van New-York zich in hare onderzoekingen, somtijds van zonderlinge middelen bedient om gaauwdieven te ontmaskeren. Aan eenen jongen Duitscher, met name F. W. Köhler, was het gelukt, om een valsch bankbriefje ter waarde van 5 p. st. bij den Heer Tiffanny uit te geven, van wien hij eenige weinig beteekenende artikelen kocht. Door dien goeden uitslag aangemoedigd, poogde hij het later nogmaals te doen, met een billet van dezelfde waarde, schijnbaar afkomstig van de John Hancock bank te Boston, bij welke gelegenheid hij eenige galanterie artikelen van weinig waarde uitkoos. Ongelukkiglijk voor hem, herinnerde zich een der bedienden, begaafd met een voortreffelijk geheugen, de gelaatstrekken van den bedrieger en van de 5 p. st. die hij reeds vroeger schijnbaar had uitgegeven. De bediende verzocht hem een oogenblik te wachten, opdat de kassier het billet zoude kunnen wisselen, doch zond daarentegen heimelijk om een agent van policie. Doordien het zoo bijzonder lang duurde, voor dat de kassier hem het biljet kon wisselen, wekte dit kwade vermoedens bij Köhler op, die daarom toen niet van één stuk gebragt werd, doch tot meerdere zekerheid, drie dergelijke bankbiljetten, welke hij in zich had, in den vorm van Brandrethpillen rolde en inslikte. Toen nu een agent kwam om hem naar het policiebureau te voeren, legde hij eerst *pro forma* veel verontwaardiging aan den dag, maar stemde er eindelijk evenwel in toe, om met den policie agent mede te gaan, zeggende, dat zoodoende alles spoedig afgedaan zoude zijn en men hem even zoodra in vrijheid zoude stellen. In den beginne ging ook alles goed; geen der agenten van policie herkende hem als gaauwdief. Men onderzocht zijne kleederen, doch niets verdachts werd er in gevonden. Reeds sprak de gearresteerde van heengaan, toen de commissaris van policie Walling tot hem zeide: »Een mijner agenten meent goede redenen te hebben om te gelooven, dat gij eenige nagemaakte biljetten in uwe maag verborgen hebt." Köhler, die in het vaste denkbeeld verkeerde, dat hij bij het doorslikken der bankbilletten niet begluurd was geworden, was nu niet zeer op zijn gemak; spoedig nam hij nogthans weder een rustig uiterlijk aan en haalde zijne schouders op, terwijl hij zich het voorkomen gaf van over zulk een *non sens*, gelijk hij het noemde, te lagchen. Maar de commissaris bleef bij zijn gevoelen. »Een braakmiddel zal alles aan den dag brengen." zeide hij. »Wat, Mijnheer, denkt gij, dat ik om aan een bespottelijk denkbeeld van uwen agent gehoor te geven, een braakmiddel zal gebruiken?" antwoordde Köhler. »Waarom niet" hernam de commissaris. »Wat! riep de falsaris uit, zoude ik mij zoo verlagen! De duivel moge mij halen, als ik er iets van gebruiken zal en de eerste die mij aanraakt, zal ik zijne tanden uit den mond slaan, liever dan uw verloekte braakmiddel te gebruiken! »Voor de bedreiging dat men geweld zoude bezigen, moetende bukken, moest hij zich wel in zijn lot schikken. Eene eerste dosis, die men bij eenen drogist had doen halen, had het gevolg nog niet. Eene tweede, die men den patient, niettegenstaande zijne tegenstribbelingen, deed gebruiken, werkte beter en een glas warm water had eindelijk de uitwerking, dat de maag de overblijfselen van een nog niet geheel verteerd middagmaal overgaf, waaronder de drie beschuldigende bankbilletten gevonden werden. Eenige oogenblikken daarna, ontrolde men de billetten met de grootste zorg en aan de valken-oogen der agenten vertoonden zich drie billetten van 5 p. st. ieder, der John Hancockbank, welke allen ontegenzeggelijk valsch waren. Köhler, aldus tegen wil en dank overtuigd zijnde, werd naar de gevangenis gevoerd. Volgens de verklaringen van den jeugdigen misdadiger zelven, is hij slechts 23 jaren oud en was te Hoboken met der woon gevestigd.

Onlangs arriveerde te Frankfort a / O. met den spoortrein, komende van Breslau, een deftig gekleed, bejaard heer, die met eene jonge dame in een coupé 1e. klasse gezeten had. Daar het zeer warm was, noodigde hij zijne reisgenoote uit om in de koffijkamer een glas verkoelenden drank te gebruiken. Deze uitnoodiging werd aangenomen en het paar zette zich neder. Men had het eerste glas echter nog pas half geledigd, toen de bel het teeken van vertrek gaf. De jonge dame gaf den wensch te kennen om te gaan, maar de oude heer was van oordeel dat men nog wel wat wachten kon en dat men nog tijdig genoeg te Berlijn zou komen. De drank is voortreffelijk, zeide hij, en het zou jammer zijn, dien zoo haastig in te zwelgen. Plotseling hoort men het gefluit der machine — de trein zet zich in beweging, de dame wilde naar het portier vliegen, om zoo mogelijk nog in het rijtuig te komen, maar de oude heer belette haar dit, dronk bedaard zijn glas leeg en verzocht om den stations chef te mogen spreken. Wat kost een extra trein naar Berlijn? vroeg hij. — Honderd tien daalders. — De reiziger haalde zijne portefeuille uit den zak en telde 11 muntbilletten, elk van 10 daalders op het bureau, met verzoek, onmiddellijk zulk een trein voor hem gereed te maken. Daarop wendde hij zich tot zijne reisgenoote met de woorden: Zie zoo, nu kunnen wij nog wel een glaasje op ons gemak drinken.

In Engeland is eene commissie benoemd, belast om een naauwkeurig onderzoek in te stellen naar de organisatie van het leger in Indie en verbeteringen in die organisatie aan de hand te geven. De commissie is zamengesteld uit den generaal Peel, minister van oorlog, den hertog van Cambridge, opperbevelhebber des legers, lord Stanley, minister voor de Indische aangelegenheden en verscheidene andere aanzienlijke hoofdofficieren.

In Zwitserland dat men reeds voor vele jaren als het midden van het verbeterde schoolwezen beschouwde, is het lot der onderwijzers zoo beklagenswaardig, dat niemand zich aan dit beroep wil toewijden. Er zijn kantons waar de bezoldiging der schoolonderwijzers niet meer dan 150 a 250 fr. bedraagt. Zelfs in het rijke kanton Bern is het lot der onderwijzers niet veel beter.

Burgerlijke Stand.

Van den 27 Aug. tot den 2 September zijn ingeschreven als overleden:

Den 28 Aug. Philis Wilhelmina Abendanon, 22 jaren en 3 maanden. Idem, Juliana Comvalius, 58 j. en 4 m. Idem, Abraham, zoon van Mordechai Mozes Morpurgo en van Rebecca de Pina 8 j. en 5 maanden. Den 29, Christina Wilhelmina Ursom, 30 jaren. Idem, Hillegonda Elisabeth, dochter van Johannes Gijsbertus Rozenberg en van wijlen Johanna Margaretha Zweerts, 5 maanden. Idem, Jan Frederik Kross, 57 jaren. Idem, Cornelis Laurens Aart van Volleveld, Junior, zoon van Cornelis Laurents Aart van Volleveld en van Anna Geertruida Maijkels, circa 4 jaren. Idem, Doris Francois Girod, 29 jaren. Den 30. Magdalena Henrietta Cornelia Coenradij, 38 j. Idem, Charles Christiaan Roetjes. 49 jaren. Idem, Arie van der Hoeven, 23 jaren, Jager. Den 2 Sept., Semuel Hananja de la Parra, 50 jaren, 2 m. en 2 weken. Idem, Isabella Cornelia Bergor, 79 j.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, het schip *Amsterdam*, kapt. Wehdemijer; van Amsterdam. Passagiers: de HH. G. Batenburg, beroepen Predikant voor *Nw. Rotterdam* (district *Nickerie*), F. Jansen en Echtgenoot, E. W. E. Stoerhaan en J. J. Leue.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Caspar de Robles, kapt. van Slooten, adres bij H. Degenhard.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. J. Polak.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Faverey.

ADVERTENTIEN.

Op ZONDAG den 5 September 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, **GODSDIENST-OEFENING** bij de *Evangelisch Luthersche Gemeente*, in het Kerkgebouw der *Hervormde Christelijke Gemeente.*

Namens het ARMBESTUUR der *Nederlandsch Portugeesch Israëlitische Gemeente*, heb ik de eer het geëerd publiek te berigten dat de **TREKKING** der **LOTERIJ** *ten behoeve der Armen dezer Gemeente*, zal plaats hebben op WOENSDAG den 15 dezer, des avonds om *zeven* uur, ten huize van Mevr. de wed. M. J. ROBLES in de *Graven straat.*

Paramaribo, den 1 September 1858.

A. J. DA COSTA,
Lid en Secretaris.

MAATSCHAPPIJ
Tot Onderlinge Hulp.

VERGADERING op ZONDAG den 5n. September 1858, des namiddags ten *half vier* ure, in het Huis aan de *Steenbakkersgracht* La. E No 77.

HEDEN AVOND
FEESTVIERING ter eere van onzen Kroonprins in het Koffij en Billardhuis van SAMUELS & Co.
(11282)

HEDEN VOORMIDDAG om 10 ure, opening der inschrijvings-billetten op de te koop aangebodene:
23 vaten SUIKER,
en **17 DITO DITO,**
afkomstig van Plantaadje *Roosenburg*, ten kantore van
(11278) **J. FROUIN.**
Paramaribo, den 4 September 1858.

A. H. van BORCHAREN & Co.
Boek en Papierhandelaren.

hebben per de laatst gearriveerde Schepen, ontvangen en bieden, voor *civiele prijzen*, te koop aan:

Diverse SOORTEN ingebonden **Blanco Boeken**, Heeren en Dames *SCHRIJF NECESSAIRES* met slootjes, JOURNAL DES DAMES et MADEMOISELLES tot No. 7, **AGLAJA'S** No. 7—8, Haakboekjes, AGENDA'S Ao. 1858, keurige *BALBOEKJES*, elegante visite Kaartjes, zilveren Potlood Pennen, phantasie **TAFEL SCHELLEN**, Dam en Schaakborden, Domino Spellen, kinder *A. B. C* Boekjes met gekleurde **PLATEN**.

Zij zijn steeds voorzien van alle soorten PAPIER en KANTOORBEHOEFTEN en diverse ARTIKELEN meer. [11280)

Paramaribo, den 3 September 1858.

De PILLEN van *HOLLOWAY*,

Een zeker werkend geneesmiddel ter genezing van schele en andere hoofdpijnen en galziekte

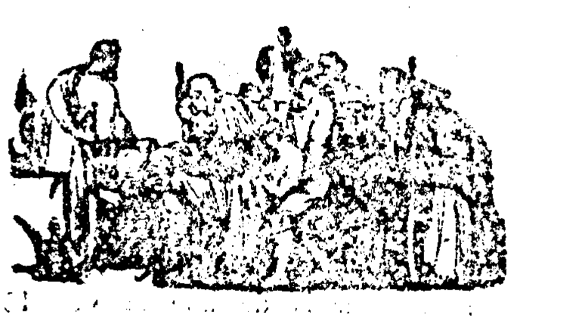

J . . . K . . . ., te Lutjebroek, was misschien een der grootste lijders aan schele hoofdpijn en galziekte, en er ging geen dag voorbij of hij ondervond de uitwerksels dezer ziekte in een hoogen graad. Bij de door geneesheeren hem voorgeschreven medicijnen vond hij geen baat, en zijne ziekte nam zelfs in hevigheid toe tot dat de pijnen eindelijk ondragelijk werden en hij bijna er onder bezweek. Eindelijk begon hij de Pillen van Hollowaij te gebruiken, welke spoedig zijne ingewanden zuiverden, zijn gestel verbeterden en na twee maanden tijds hem volmaakt deden genezen, zoodat hij sedert dien tijd geen de minste pijnen meer heeft gevoeld.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apother A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1 en 3. (11281)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25